

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sēfer Tōrat Kōhănîm

Ḳaro, Yosef

Ḳסוי, וראק

Fîordâ [Fürth], 451-452 [1690/91-1691/1692]

יקיתופא תוכלה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11660)

שפתי כהן חושן משפט ק"ז הלכות אפותיקי מאירת עינים

ואם התנה עמו שלא יביא לו סרעון אלא חו"ב דאירינן באפותיקי מפורש וסביר לה וכת' ככא כפני עצמה וז' עשה שדו אפותיקי כו' ומכרו כו' ע"כ כך ככא לאו כמפורש איירי דא"כ ע"ל לקצר ולכתוב ואם מוכרס ה' ז' מוכרס כו' בשלמ' אי קאי אסתם למדו י"ל דמתקלס כת' ל' הכריית' דמתקל' בין אפותיקי סתם למפורש ואמ"כ כאל' למוזר ולכתו' דין סנובר כירושלמי המתקל' בין מוכר' לטעם למכרס עולמית ואיירי באפותיקי סתם סנובר' להתי' ככא כפני עצמו כדי שלא תעשה לומר דאדמוחין ליה קאי ועוד סתמ' מ' דיוק מל' הרמב"ם

- מדכת' אס לא ימל' נכס' בני
- מכרס' סולקין וס' דאפילו יש כאן בני מורין ס' טורף מאפותיקי מפורש ואם מוכר סמכר קיים
- ע"ד שעת טירפא וכן עיקר :
- ב' משכונא אם משכנה לו סתם דינה כאפותיקי סתם ואם פי' לו לא יהא לך פרעון אלא
- סמנה י' דינה כאפותיקי מפורש :
- ג' י' עשה שורו אפותיקי ומכרו י' אין ב"ח גובה ממנו וכן שאר הטלטלין מפני שאין
- להם קול י' ואפילו עשה אפותיקי בשטר ס' ואפילו ידע הלוקח שעשה אפותיקי
- דלא פליג רבנן :
- ד' וכן לענין קריסה אם עשה מטלטלין אפותיקי אפי' מפורש בשטר לראשון ס' וקדם מלוה
- מאוחר וגבאן זכה ס' (סו"ט ק"ר ס"ו) והוא שלא שעברס לו אנכ קרקע שאם שעברס לו
- אנכ קרקע י' אם קדם מלוה מאוחר וגבאם י' לא זכה :
- ה' עשה עברו אפותיקי אפי' בסתם ומכרו בעל חוב גובה ממנו ס' מפני שיש לו קול :

בני מורין וטורף אותם . ודייקין מיני' הא יל' לו אינו טורף אותם אבל באפותיקי מפורש ס' כרי' דאפי' יש נכס' ללוה עצמו אפי' אינו גובה אלא מוה ומה שלא כתב הרמב"ם דין זה באפותיקי מפורש דטורף מוה אפי' יש נכס' אפרי' היינו מטוס דהוא לא בתכ' כמכורו אלא לשון הנמיר' ולסכי' נס' כאן לא כת' אלא ס' ל' הכריית' ס' ככל' וירושלמי וכת' ל' לטוב' דכרי' ותו' לא מיד' וכוס' סוד דעתו לדעת המפרש' ולית' כיני' ויהו' אלא כהם ססי' וכת' ל' ז' כהם דכרי' אמור' כשמכר לשעת' כו' ולפ' זה מוכריית' דירושלמי כתבתי לטובה דכריסה שמשעת' לפי' פס' דלי' הכי' וכת' המ' ש' טעם לפי' סהי' לו ללוה לפרש' שהוא משועבד באפותיקי ואם אימור נכסיו יגכס' כ"ס מוה ולטעם זה הוה סך דין' מ"כ' באפותיקי מפורש . מיסו אפשר לומר שנס' הרמב"ם מודס' באפותיקי מפורש דלא ש"ך כיה טעמו דהמ' ס' ל' דהיה לו לפרש' כו' דכיון דאית' ליה קלא לא היה צריך להודיעו להלוקח ולכן מכירתו מכירה . ואיך סהי' המפרש' פליגי עליו' כוה וס' ל' דהמוכר קיים עד שעת טירפא מטוס' דהן פירוש דמה שמתקל' כירושלמי בין מוכרס לשעת' כו' אמור' נכס' כאן ברוב' דלעיל' מינה קאי' וכת' כ' כריסה ע"ס . ויש ר' ולי' לדקוק ולי' ש' כהנו' מור' ולומר דנס' הוא פי' דכרי' הרמב"ם דמאפותיקי סתם דוקא איירי ולא אזהר מור' אלא לפלוגי' אפי' כ' כריסה כסוף דכרי' דאפילו באפותיקי סתם אם מוכרס שומר עולם אינו מוכרס אום כתב דרוב המפרש' מולקיס' ולמודים זה בקל' ותומר' מאפותיקי מפורש דדינו דאפילו י' לו בני מורין גובה מהאפותיקי מפורש ואפילו הכי' אם מוכרס המכר קיים עד שעת טירפא קל' ותומר' באפותיקי סתם דאינו טורף אותה כפי' לו בני מורין דנאמר דמכ' י' סהי' קיים עד שעת טירפא . כן דכרי' סולקיס' אבל אין דעתי' יוסוס' מוס' דודאי' זה לא עלה על דעת מור' ככתבו זה דאין' הלשון סוכלתו ודוק' :

ט' טורף מאפותיקי מפורש . וכתב הרמב"ם בתשובה ס' שיתן ק"ז ככא כת' לו אפותיקי מפורש אף על פי' ששיעבד לו ג' כס' כשאר נכסיו כשטר' דינו כשאר אפותיקי מפורש ולא יוכל להלקי' כשאר נכסיו וע"ס דמ' ג' :

י' דיכא באפותיקי מפורש כפריסה בתכתי' דנראה לי דקשמע' לן כוס' דלא תימא הא דאמר במשכנתא לא יהא לך פרעון אלא מוה לא היה כוונתו אלא לתנאי' שיתפרע חובו מאפילת' פירות' ככל' עשה ככתייתא' ושל' יוכל להלקי' בענין אחר אפילו כמטלטלים או כמפות' קחשמת' לן דלא עדיף מאפותיקי מפורש ולדין' אפותיקי מפורש כתבון . י' עשה שורו אפותיקי ומכרו . וכתב הרמב"ם בתשובה סימן תר"ס וסוף דהין' אם נתן מתנה אין כעל' סוכ' גובה ממנו . ועיין' בנמוקי יוסף' פ' סוקת' הכתים (דף ק"ט ע"א) דמ' ג' : י' אין ב"ס' גובה ממנו לדינא דנחרא היינו דוקא כדלא' שיעבד' לו מטלטלי' אנכ' וכדלעיל' ס' ס' וס' ק"ג' מיהו ככר' כת' הסוד' ומתכר' כר' ס' ס' הסוד' כס' ק"א' וסמכר' כס' ק"ג' דנהנו' שלא לנכות מטלטלי' המכור' אפי' ככס' ממוס' תקנת' הסוד' דלא יר'ו לקנות' סוס' דכר' ע"ס' י' ואפילו עשה אפותיקי כשטר' הטעם דמטלטלי' לאו כפי' שפרי' כינהו' משו' דהלוקח לקס' אותן מיד' לבינו' ואין' כאן' שיעבד' קרקע' לבינו' עומד' לזכרון' פי' כשטר' : טו' ואפי' ידע הלוקח כו' ל' הסוד' כנון' סהי' עד' באותו' מלוה' עכ"ל ובר' ק"ג' כת' הסוד' וסמכר' דאפי' המרס' במלוה' בלקוחו' ואל' אל' תקנו' מטלטלי' הלוה' אינו גובה מהן מפני' שלא על' עליהן' שיעבדו' כלל' : טו' וקדם מלוה' מאוחר' כו' ואם באים יחד' לנכות' ממנו' גובין' ממנו' כסוס' וכת' ס' הסוד' והמכר' כר' ס' ק"ד' ע"ס' : יו' אם קדם מלוה' מאוחר' כו' ככר' נתת' ס' ס' וק"ד' וק"א' וק"ג' דכלוה' ולוה' לא עשו' תקנת' הסוד' מ"ס' סתם' סמכר' כאן' וכת' לא זכה : יא' לא זכה מיירי' אפי' לו עשאו' לו אפותיקי' כל' ששיעבד' ל' אנכ' דינו כקרקע' וכת' כס' ק"ג' : יב' מפני' שיש' לו קול' כן' הוא כבמרא' פ' סוקת' הכתים (דף מ"ד) ז"ל אמר רבא עשה שורו אפותיקי לכה' ומכרו' לאמר' אין' ב"ס' גובה ממנו' עשה עבדו אפותיקי' לאמר' ומכרו' כ"ס' גובה ממנו' מ"ס' הא' אית' ליה קלא' וסאי' לית' ליה קלא' . ומיית' לה' כפי' מרס' שער' מ' ז' וכת' עלה' ז' פ' עבד' הרי' הוא כקרקע' ויש' לו קול' שעשאו' אפותיקי' והלקוחו' אפסדו' אפסדיהו' משא"כ' פרה' ועלית' כו' ולכאורס' משעת' דמטוס' דעבד' הוא כקרקע' לענין' כמה' עניני' מ"כ' אמרינן' כוס' דדינו כקרקע' ואמרינן' דיש' לו קול' כקרקע' אבל' זכו' דוקא' דאם' כן' בלי' אפותיקי' נמי' ליהו' דומי' דקרקע' דכ"ס' גובה ממנה' אפי' בלי' אפותיקי' ועוד' וכי' משו' דיש' לו דין' קרקע' יש' לו קול' כקרקע' . ועוד' דא"כ' למס' אמר' רבא' ככ' כעשמו' נאי' יש' לו קול' והאי' אין' לו קול' ס' ל' הא' דינו כקרקע' והאי' לאו' דינו כקרקע' כיון' דהקול' מוכס' שדינו' כקרקע' אפי' . לכן' נרא' שדקדק' הסוד' בלשונו' וכת' ז' עשה עבדו אפותיקי' אפי' כסתם' ומכרו' כ"ס' גובה ממנו' דקלא' אית' ליה' ודומה' לקרקע' עכ"ל' . וכוס' נתיישב' ככל' דדוקא' מוכס' דעשאו' אפותיקי' יא' קול' וכיון' שיזא' סקול' דינו כקרקע' . דעסע' דקרקע' דנוכין' מלקוחות' הוא' טעם' דיש' לה' קול' אפי' בלא' אפותיקי' דנשתעבדו' לכ"ס' ולא ס' ל' לקוחו' ללוקס' וכשלקסו' אפסדו' אפסדיהו' ככ' עבד' דוקא' כעשאו' אפותיקי' . והטעם' אפשר' הוא' ממוס' דאז' עבד' גופא' מתיק' קלא' ואומר' לכל' שעשאו' רבו' אפותיקי' למלוה' (ודומה' לזו' מנינו' כדן' משתתף' עם' סכותי' . ושמשין' בהתם' יסד' דפסור' ממתנות' כהסנה' וכתם' הרמ"ם' והכי'או' הסוד' והמכר' כ"ד' ס' ס' א"ד' ל' ל' ל' ל' הכסר' ולעשות' לו' סימן' סיהא' כיכר' שים' לכותי' חלק' כו' ממוס' דסתם' כותי' מוכרס' דכרי' ויאמר' לכל' שהו' שיתן' בו' כו' ע"ס) א"כ' ב"ס' כיון' דיש' בעבד' דכר' טעיות' מ"ס' כעשאו' אפותיקי' ככדי' אפילו' סתם' סקול' יזא' עבד' של' פלוני' יזא' מרשותו' לרשות' פלוני' משמת' שהלוה' לו' ועשאו' אפותיקי' . ואיזוה' טעם' סהי' כדק' דכרי' הסוד' סכת' דמכס' דיש' לו קול' דינו כקרקע' לענין' זה' שטרפו' מהלוקח' ולא' כמשתעו' ב"ס' דממוס' דדינו כקרקע' יש' לו קול' . וכדודא' גס' כן' דעת' ב"ס' הוא' כדעת' הסוד' ואל' הנמיר' קאי' דאמר' מ"ס' עבד' יש' לו קול' . ואזוה' כת' דמכס' סקול' הרי' הוא' כקרקע' . ויש' לו קול' הוא' ביאור' לדכרי' דמה' שאמרתי' דהרי' הוא' כקרקע' הוא' מוכס' זה' דאמר'ו' כנמ' דעבד' יש' לו קול' אבל' כשלא' עשאו' אפותיקי' לית' ליה' קול' ואין' דינו כקרקע' וכת' ס' לקמן' כס' ס' ג' והכלל' דדוקא' כתי' דאורייתא' דינו כקרקע' ולא' כשטר' עניני' ע"ס' :

מאירת עינים הושן משפט קיו קיה הלכות גבית חוב שפתי כהן רמא

כ' יצא לטירות שהספר מוליח מיד קיעבוד דהרי אין למוס
עליו אלא שיעבדו כ' כאל ובעל קובו מהלוה כ' מומן הספר
כ' פ' ולא מומן הלווה הראשונה שאותו עטר משכין ליה
לפרוע באפותיקי של העבד אלא שנתקייב לו הלוה ממדע באשר
היוקב בשמורו והסקיע שיעבדו

ד עבר שטעמו רבו אפותיקי כ' אפי' אפותיקי בעל פק סטלוס היחב
בספר ה' ה' . והכ"ח כתב דכ"ע דכ"ה אפילו סטלוס כ"ע חסום היחב
מזכיר קול וק"ב כ"ח פ' ה' ודכ"ה כ"ל ד"ס דיום סלא פרע כגון
סמאורי' לא ז"ל וז"ל כ' . או סמאורי' זמכו וז"ל וק"ב פ' ה' דף קפ"ב
פ"ב כתב דכ"ה סכ' המגיד . וכמ"ל מחוברי סמאורי' פ' ק"ב חסמט לחד"א

ו' (ד) עבר שעשו רבו אפותיקי ושחררו אף על פי שכתב
לו לא יהיה לך פרעון אלא מזה ^ב יצא לחירות כל זכ"ח
גובה חובו מהלוה ^ו (סור' ס' כ"ג חמ"ג) . וכתב עליו
השטר וטורף מומן זה השטר . וכופין את רבו השני לשחררו
בפני תיקון העולם שלא ימצאנו בשוק ויאמר לו עבדי אתה
ז' כ' איסור הנאה מפקיע מידי שעבוד כמו קדושת הגוף
בההוא איצטל דפרסוה אמינתא ^ג על דעת שיקבר עמו
אין בעל חוב גובה ממנו :

הג"ה ^ו (סור' ס' כ"ג) אלא קדושת דמיס אינו מפקיע
מידי שעבוד אלא יסדנו המלוה בדבר מועט שלא יאמר
הקד' יצא לטולין בלא פרוקמי הפדיו' ימיל' על המ' ויגבנו מן פלוס
(הררכי' פ' המור' ופ' ג' פ' ס' כ"ג חמ"ג) . וז"ל פ' ה' חמ"ג כ"ג ר"י
והפילו בקדושת הגוף לא יוכל לאסוף על המלוה למד לומר יסין
בכסי קונס עליו אלא א"כ אסרן על כל העולם כ' ויש מולקין
^ו (ג' י"ג חמ"ג ר"מ ור"ן פ' ה' ע"ג)

קיה הכותב ללוקה שני דין ודברים אין לי עמך וכו' ר' טעיפם :

א ^ו (ל' רמ"ב פ"ס מחלוה דין ה') לוח שמכר נכסיו לשנים זה
אחר זה וכתב בעל חוב ללוקה שני דין ודברים אין לי עמך
ב וקנו מירו אינו יכול לטרוף מלוקה ראשון שהרי אומר לו
הנחתי לך מקום לגבות אצל בעל חובך מהנכסים שקנה לוקח
שני אחרי ואתה הפסד' על עצמך שהרי טילק' עצמך מהם ^ב
והוא הדין לאשה בכתובתה ^ג אם כתבה לשני אברה כתובת'
ואינה יכולה לטרוף ^ג אבל אם כתבו לראשון טורפין מהשני :

ב ^ו (כ"ג חמ"ג פ"ס כדכרי הכת"ס) ד' מכר הלוה שרה ללוקה ומכר אחריה שרה שנייה
ללוקה שני וכתב המלוה ללוקה שני דין ודברים אין לי עמך וקנו מירו הרי ב"ח טורף
מלוקה ראשון שרה ראשונה ולוקח ראשון טורף מלוקה שני שרה שנייה שהרי קנה אחריו
ז' (כ"ג חמ"ג פ"ס כדכרי הכת"ס) ו' חוזרים חלילה עד שיעשו פשרה ביניהם
אמא וכן בכתובתה והוא שהיה החוב כנגד שני השרות :

קיה א וקנה מידו בלא
קנין אין סלוקו
בכ"ג ס' לוק וכת' לעיל כ"ס
ל' ע"ג וכו' וז' אין כ"מ כוס
ד' כ"ס הוא דאס לא קנו מירו
ל' דל' כוס ס' לוקו מתינו ס' לוק
ד' אינו טורף מהראשון אלא אנב
איך בני דלכתרי נקט וגם כאן
הוא קנת רבותא דאפי' קנו מירו
ד' אין לוקוס לער' כ"א מהראשון
אפי' אינו טורף מתינו דיחמר לו
בנשתיו לך מקום כ' : ב' אם
בכ"ג להסני כ' פ' אם בעלם
שקייב לה כתובתה מכר שני

ג וכן הדין אם החוב מנה ומכר לשני לקוח' לכל אחד במנה וכתב ב"ח ללוקה שני דין ודברים
אין לי עמך ו' ונמצא השרה שקנת ראשון שאינו שלו הרי הראשון טורף מהשני וב"ח
טורף מהראשון ושני טורף מכ"ח וחוזרין חלילה עד שיעשו פשרה ביניהם
ד' (כ"ג חמ"ג פ"ס כדכרי הכת"ס) ו' חוזרים חלילה עד שיעשו פשרה ביניהם
אמא וכן בכתובתה והוא שהיה החוב כנגד שני השרות :

א ראונו

שדות לטני כ"י ארס זה אחר זה שדה שנייה הוא שדה כשיעור כתובתה וכתב ללוקה שני דין ודברים כ' היא אפסידה אנפסה וגם
מהראשון אינו יכול לטרוף
השדות וכת' בפרישה עיין שם אלא חסום איך בכא נקט
הוא נגד שני השדות וכמה שכתב בעור כדאי וגם המסדר וכת' ז' והוא שיהיה הסוד נגד שתי השדות וקאי אכל כהן ב' וז"ל אף
שסילק המלוה נפשו מלוקה שני יכול לטרוף מהראשון שכלן אין יכול לומר הכת' לך מקום לנכות כ' כיון ששיעור שעבוד נגד שני
השדות : ז' ובעל חוב טורף אותו מלוקה דכאן לא מני למימר אי שתק שתק ואי לא כדרי' אה השדה למרא קמא דכייס
להסני שסלקת ידך מחכו דמי למימר לבי תהדר דהא לא היה לך ריוס בפורמך וזה לך שמתמסר לך לאו להסני וכל מקום שאין לו ריוס
בפורמך לא אמרינן אי שתק כ' ועיין פרישה עיין מה שכתב עוד מוס בסימן ק"ט כ"ס : ו' וסודר מלילה עד שיעשו
פשרה ביניהם ועיין מה שכתב בסימן ק"ט : ז' ונמצא השדה שקנה הראשון שאינו שלו פירש שגולה הייתה מיד אחר וזה
הכנוול וטרפה מיד הלוקה הראשון שדין הכנוול הוא שטורף נוילתו מיד זה שגלהו בידו ואינו צריך לסודר תמלה על המוכר שמכר לוה
הלוקה כ"ח הטור והמסדר כ"ח ש"א : ח' אפותיקי לכו"ח אחר פירוש אפותיקי מפורש דא"ל לא יא' לך פרעון אלא חוב
וכת' כ"ח ק"ו ולפי מ"ש כ"ח דפי' לדכרי רמב"ם וכתבס המסדר בסימן ק"ו ס' א' דאפילו באפותיקי סתם אס
לא נמצא עתה כשעת גבית בני חורין ביד הלוה אף שהיו לו בני חורין כשעת שטעמו או אפותיקי כיון שעתה אינו כ"ח נוכח האפותיקי
ז' : גם כאן נוכל לומר דאפילו באפותיקי סתם ודוק . ט' לכ"ח אחר מוקדם כל זה כתב גם כן בטור ומדכתב בתר
כ"י וכ"ח אחרון טורף כ' מוכס' כ"ח מוקדם דקאמר בתמלה ר"ל שחא

שפתי כהן

חושן משפט קט

הרכות אפותיקי

מאירת עינים

קט א ראונו שמכר כל שדותיו - עיניו בחשאי אכתה ערובי מ'מ' וס'מ'ט' : ד רבנן גובה חובותיו - עיניו כמ'מ'ט' ס'ק

מוקדם לנכ"מ שני ונ"ט הא אפילו אם היה מאוחר לנכ"מ השני מ"ח כיון שעשה אפותיקי גובה ממנו וע"ר שם כתבתי יסוד דאף אם הוא אחרון מ"ח קרי לו מוקדם מתקלה כלל כיון שבשעת שטעם לוו שהוא מוקד' ארנו יכול לנכות מתקלה כלל כיון שבשעת שטעם לוו אפותיקי היה ללו' עוד שדה אחר ואינו דאפסיד אנכסי דמאי דכתב להשכי דין ודכריס כו' ואין לו תקנה אלא כ"יכס לזה לנכות ראשונ' ואס' יב' הוא מהראשון וע"י פשרה שפיר שייך לומר מוקדם ואחרון לענין זה וק"ל :

קט חמוכר כל שדותיו ולוה שהתנה שיגבה מן העריות וכו' סעיפים :

א א (א) ראונו שמכר כל שדותיו לשמעון ב בבת אחת וחזר שמעון ומכר שדה אחת ללוי ג והיא בינונית ולא נשאר בינונית אחרת ביד שמעון ד ובה ב"ח לנכות ס' (ב) רצה גובה בינונית שביד לוי רצה גובה מה שביד שמעון (ג) ואפילו לא נשאר בידו (ד) אלא עריות ששמעון (ה) ש"מ שנוכה מלוי כשלקח בינונית אבל אם לקח עריות או זיבורית : אינו יכול לנכות ממנו (ו"ה) מ' דגובה מן הזיבורית שביד לוקח שני אם לא נשאר ביד הראשון רק עריות (ז) כ"ס רמב"ן (רמב"א) וכן אם ס' נשאר בינונית ביד שמעון אינו יכול לנכות מלוי אפילו אם לקח בינונית - וכל זה לא איירי אלא כשקנאם שמעון בבת אחת אבל אם קנאם זה אחר זה י"ו (ד) וקנה זיבורית כהארונה אינו גובה מלוי : ב י"א לזה שהתנה עם המלוה שיגבה מעריות שבנכסיו ומכ' העריות ושאר בינונית וזיבורית י"ב (א) אין ב"ח שטרף י' מעריו שמכר :

קט ח חמוכר כל שדותיו ולוה שהתנה שיגבה מן העריות וכו' סעיפים : א א (א) ראונו שמכר כל שדותיו לשמעון ב בבת אחת וחזר שמעון ומכר שדה אחת ללוי ג והיא בינונית ולא נשאר בינונית אחרת ביד שמעון ד ובה ב"ח לנכות ס' (ב) רצה גובה בינונית שביד לוי רצה גובה מה שביד שמעון (ג) ואפילו לא נשאר בידו (ד) אלא עריות ששמעון (ה) ש"מ שנוכה מלוי כשלקח בינונית אבל אם לקח עריות או זיבורית : אינו יכול לנכות ממנו (ו"ה) מ' דגובה מן הזיבורית שביד לוקח שני אם לא נשאר ביד הראשון רק עריות (ז) כ"ס רמב"ן (רמב"א) וכן אם ס' נשאר בינונית ביד שמעון אינו יכול לנכות מלוי אפילו אם לקח בינונית - וכל זה לא איירי אלא כשקנאם שמעון בבת אחת אבל אם קנאם זה אחר זה י"ו (ד) וקנה זיבורית כהארונה אינו גובה מלוי : ב י"א לזה שהתנה עם המלוה שיגבה מעריות שבנכסיו ומכ' העריות ושאר בינונית וזיבורית י"ב (א) אין ב"ח שטרף י' מעריו שמכר :

דאם הית' עדיין ביד שמעון היה יכול לדמות חובותיו לזיבורית שקנה נכ"מ מיד ראונו כבאחר לו אם אין אהב כוול חוביבור' שביד סריני חסור חוביבור' ליד ראונו כמכר או כמתנס ונתערך לנכות מ"ח לוי אינו יכול לדמותו חס' זה ולומר חרי שמעון מכר לו כל זכו' שהיה בידו דכיון דאין ביד לוי חוביבורית לפטורו לראובן וע"כ כדו"ש ס' כ"ס דהיינו הכינוי' נמצא ביד לוי יכול לטרוף מידו ופ"ר שם כתבתי עוד דל"ה א"ה סכת' מור"ם כס' י"ל דום מ"י"ר שמת המוכר וכן ל"ל לקמן הר"ם פ"עמים וכמו שיתבאר פ"ט וגם אין לדמות זה לאלו קנה הלוי הבינונית מהראובן והניח בידו הראובן ויבור' דהיה גובה דוקא חוביבור' דאין כ"ס דאשאי ראונו דהוא הלוה ועליו חובל לפרוע טובו' פנמו ואות' בים חסות הקנה ס'מ'ס חס'כ' שמעון זה דהוא נכ' לוקח ואינו שייך לנכ"מ כו' מ"ה אין לוי יכול לדמותו על שמעון אלא כדכונן דב"ח לנכות ממנו או משמעון : ו ואס' לא נשאר בידו אלא עריות הטעם דיאחר לו עתה הרקתה שיפנודי דבינונית שהיה בידך מכתיבו ללוי ואין רצוני לטפל בפני' עש לוי לא עתך ומ"ס לטון אכ"ר ר"ל מ"ס א"ס נשא' בידו דמתנס זיבורי' דיכול לטרוף מידו אם יר' סכ"מ אבל אם נשא' ביד שמעון עריו' זיבורי' א"ל לטרוף מידו כי אם זיבורי' אפ"י א"ס ראונו כב' מת דא"ל לנכ"מ א"ס איך כוול ממני חוביבור' אסורנו לראובן וכמ"ס הטור והמסק' בפ"ד מ"ח משמעון עומד במקום ראונו וכמ"ס שא"ס כ"ב נגבו מהראובן היה מנכסיו מהחובות ולא מהעדיית שבידו וכמ"ס הטור והמסכת כס' ק"ב נ"ס שמעון יש לו זה חובו' : ו אינו יכול לנכות דיאחר לוי להכ"ס להכ"י דקדמתי ולא קתימי בינונית שביד שמעון דגובה מן חוביבור' כו' פ' א"ס ירצה הכ"ס וכ"כ בעל מ"ח בהדיא א"ס ירצה וכ"כ בד"מ פ"ט והטעם דכיון דלא היה ביד שמעון אלא עריות כמק' עריו' שמעון יש לזיבורי' זה דין בינונית דרצה חוס גובה רצה מזה גוב' כמלא דלא שלג' הא"י"א דכתב מור"ם א"מ"ס המסכת לפני זה וק"ל : ע * כשאר בינונית ביד שמעון כו' שמעון דא"ס הית' כשאר נ"ס זו ביד שמעון היה מנכסיו שמעון חאו' בינונית שרו' ושמעון מכר ללוי כל זכות שהיה לו מ"ס יכול לדמותו נכ"מ לבינונית שהניח ביד שמעון : יוד וקנה זיבורית באחרונה כו' פ' כ"ס א"ל קנה לוי מיד שמעון בינוני' א"ס אינו יכול לטרוף מלוי כיון דהויבור' היה נכ"מ ביד ראונו כשכס שקנה שמעון מיד ראונו דא"ס כ"ס א"ל לטרוף משמעון היה דמיו' אלא זיבורית ולוי קנה כל זכות שהיה לשמעון : אבל אם קנה שמעון עריות באחרונ' ומכר ללוי הבינונית משמעון היה דמיו' אלא זיבורית ולוי קנה כל זכות שהיה לשמעון : י"א לזה שהתנה עם המלוה שיגבה מעריות שבנכסיו ומכ' העריות ושאר בינונית וזיבורית י"ב (א) אין ב"ח שטרף י' מעריו שמכר :

קט ח חמוכר כל שדותיו ולוה שהתנה שיגבה מן העריות וכו' סעיפים : א א (א) ראונו שמכר כל שדותיו לשמעון ב בבת אחת וחזר שמעון ומכר שדה אחת ללוי ג והיא בינונית ולא נשאר בינונית אחרת ביד שמעון ד ובה ב"ח לנכות ס' (ב) רצה גובה בינונית שביד לוי רצה גובה מה שביד שמעון (ג) ואפילו לא נשאר בידו (ד) אלא עריות ששמעון (ה) ש"מ שנוכה מלוי כשלקח בינונית אבל אם לקח עריות או זיבורית : אינו יכול לנכות ממנו (ו"ה) מ' דגובה מן הזיבורית שביד לוקח שני אם לא נשאר ביד הראשון רק עריות (ז) כ"ס רמב"ן (רמב"א) וכן אם ס' נשאר בינונית ביד שמעון אינו יכול לנכות מלוי אפילו אם לקח בינונית - וכל זה לא איירי אלא כשקנאם שמעון בבת אחת אבל אם קנאם זה אחר זה י"ו (ד) וקנה זיבורית כהארונה אינו גובה מלוי : ב י"א לזה שהתנה עם המלוה שיגבה מעריות שבנכסיו ומכ' העריות ושאר בינונית וזיבורית י"ב (א) אין ב"ח שטרף י' מעריו שמכר :

מפני שהלוי הבטיח לך שיעבודך בידו לטרוף אותו מידו : ח דגובה מן חוביבור' כו' פ' א"ס ירצה הכ"ס וכ"כ בעל מ"ח בהדיא א"ס ירצה וכ"כ בד"מ פ"ט והטעם דכיון דלא היה ביד שמעון אלא עריות כמק' עריו' שמעון יש לזיבורי' זה דין בינונית דרצה חוס גובה רצה מזה גוב' כמלא דלא שלג' הא"י"א דכתב מור"ם א"מ"ס המסכת לפני זה וק"ל : ע * כשאר בינונית ביד שמעון כו' שמעון דא"ס הית' כשאר נ"ס זו ביד שמעון היה מנכסיו שמעון חאו' בינונית שרו' ושמעון מכר ללוי כל זכות שהיה לו מ"ס יכול לדמותו נכ"מ לבינונית שהניח ביד שמעון : יוד וקנה זיבורית באחרונה כו' פ' כ"ס א"ל קנה לוי מיד שמעון בינוני' א"ס אינו יכול לטרוף מלוי כיון דהויבור' היה נכ"מ ביד ראונו כשכס שקנה שמעון מיד ראונו דא"ס כ"ס א"ל לטרוף משמעון היה דמיו' אלא זיבורית ולוי קנה כל זכות שהיה לשמעון : אבל אם קנה שמעון עריות באחרונ' ומכר ללוי הבינונית משמעון היה דמיו' אלא זיבורית ולוי קנה כל זכות שהיה לשמעון : י"א לזה שהתנה עם המלוה שיגבה מעריות שבנכסיו ומכ' העריות ושאר בינונית וזיבורית י"ב (א) אין ב"ח שטרף י' מעריו שמכר :

מפני שהלוי הבטיח לך שיעבודך בידו לטרוף אותו מידו : ח דגובה מן חוביבור' כו' פ' א"ס ירצה הכ"ס וכ"כ בעל מ"ח בהדיא א"ס ירצה וכ"כ בד"מ פ"ט והטעם דכיון דלא היה ביד שמעון אלא עריות כמק' עריו' שמעון יש לזיבורי' זה דין בינונית דרצה חוס גובה רצה מזה גוב' כמלא דלא שלג' הא"י"א דכתב מור"ם א"מ"ס המסכת לפני זה וק"ל : ע * כשאר בינונית ביד שמעון כו' שמעון דא"ס הית' כשאר נ"ס זו ביד שמעון היה מנכסיו שמעון חאו' בינונית שרו' ושמעון מכר ללוי כל זכות שהיה לו מ"ס יכול לדמותו נכ"מ לבינונית שהניח ביד שמעון : יוד וקנה זיבורית באחרונה כו' פ' כ"ס א"ל קנה לוי מיד שמעון בינוני' א"ס אינו יכול לטרוף מלוי כיון דהויבור' היה נכ"מ ביד ראונו כשכס שקנה שמעון מיד ראונו דא"ס כ"ס א"ל לטרוף משמעון היה דמיו' אלא זיבורית ולוי קנה כל זכות שהיה לשמעון : אבל אם קנה שמעון עריות באחרונ' ומכר ללוי הבינונית משמעון היה דמיו' אלא זיבורית ולוי קנה כל זכות שהיה לשמעון : י"א לזה שהתנה עם המלוה שיגבה מעריות שבנכסיו ומכ' העריות ושאר בינונית וזיבורית י"ב (א) אין ב"ח שטרף י' מעריו שמכר :

מפני שהלוי הבטיח לך שיעבודך בידו לטרוף אותו מידו : ח דגובה מן חוביבור' כו' פ' א"ס ירצה הכ"ס וכ"כ בעל מ"ח בהדיא א"ס ירצה וכ"כ בד"מ פ"ט והטעם דכיון דלא היה ביד שמעון אלא עריות כמק' עריו' שמעון יש לזיבורי' זה דין בינונית דרצה חוס גובה רצה מזה גוב' כמלא דלא שלג' הא"י"א דכתב מור"ם א"מ"ס המסכת לפני זה וק"ל : ע * כשאר בינונית ביד שמעון כו' שמעון דא"ס הית' כשאר נ"ס זו ביד שמעון היה מנכסיו שמעון חאו' בינונית שרו' ושמעון מכר ללוי כל זכות שהיה לו מ"ס יכול לדמותו נכ"מ לבינונית שהניח ביד שמעון : יוד וקנה זיבורית באחרונה כו' פ' כ"ס א"ל קנה לוי מיד שמעון בינוני' א"ס אינו יכול לטרוף מלוי כיון דהויבור' היה נכ"מ ביד ראונו כשכס שקנה שמעון מיד ראונו דא"ס כ"ס א"ל לטרוף משמעון היה דמיו' אלא זיבורית ולוי קנה כל זכות שהיה לשמעון : אבל אם קנה שמעון עריות באחרונ' ומכר ללוי הבינונית משמעון היה דמיו' אלא זיבורית ולוי קנה כל זכות שהיה לשמעון : י"א לזה שהתנה עם המלוה שיגבה מעריות שבנכסיו ומכ' העריות ושאר בינונית וזיבורית י"ב (א) אין ב"ח שטרף י' מעריו שמכר :

לנהכותו מעריות עכ"ל ועמ"ס על פ"ט ב"ה :

לנהכותו מעריות עכ"ל ועמ"ס על פ"ט ב"ה :

מאירת עינים חושן משפט קיש הלכות גביית חוב שפתי כהן המב

ד' וגובה זיוק בעדיית ווע'ג דאין סטר לזיוק מ'מ' י' לו קול לזוקין כמו כשטר ולא היה לו ללק לקנותו ועפ'ר מ'ש עד מוש : עו אבי לקמתי כו' טענה זו שייכ'ג' כ'אס קנו שלשן שוס עידי' או כינוי' או זיבורי' ועפ'ר שכתתי טעס למתכת

הטור כסגנון זה : טו י' מ' שאות' שטומעין לו כו' וי' מ' שאומר כו' עין דרישה סס כהתי' לו כמחרא ול' בע'ת שער ד' ס' ומוכס מיכוו כדאס כוכ' בהסטרו' שכתבו ביוס א' ולא ככתב כסן שעות לכ' אן הכ'ד טוענין ללקקות שחא קדם אחר מתלת דאע'ג דטוענין לירוס וללוקס טענה זו לא טעינין לכו לאוזקי להכי כיון דודאי שיעבורן עיי'סו ואחריון דאך דג' שטרות הן וכתבן ופתמן סופר א' ועדי' א' מ' אחר' ד' שלשן עד אחר כתיבתן לקמן המוכ' כידו ומסרין להן כו' ולא פליגי הרמב'ן ור' אלא כסלקוטו' בעשן טוענין טענ' כרי ואומר שלימסר לי בכני השכס ושלכס יתן ליד' אס'כ' דכוס ס'ל לרמב'ן כיון שטועין כן כברי שומעין לו והמ' ע' ועד'ר' סס כהתי' לו בע'ת ושמש' מלסוכו דלא כתב הרמב'ן אלא כלא כתב ומין כלל כהשטרות . מ' מ' דחקתי וכתבתי פי' לדבריו כדי לייסב הטור והתמכ' שכתבן כל' פלוגת' ע'ש ודוק ; י וזנינויכול לנבו' כו' מירי ומכס' כל' א' מהן או של שנין מהן מספיקין לכל' הני' טובות דא'כ' וכתבו הרש' לא' מהן והוא יכנה משלשן ועפ'ר ו י' לנבו' מש' הטומעין וכתב עד שייכ'או ראיה מ' קנה כאחר' עכ'ל' וראיתו הו' דאס י' שטרותיהן קנין או שזאלין את פי העדי' למי קנה ראסוכה . ואס לא כתב' בספרותיהן קנין אפי' שזאלין למי

ג מי שהיו לו עיריות וכינוי' וזיבורית . והיו עליו זיוקים ובעל חוב וכתובת אשה ומכרן לשלשה בני ארס כבת אחת נכנסו תחת הבעלים י' (+) וגובה זיוק בעיריות וז' כתינוי' כתובתה אשה בזיבורית ואס טען כל לוקח לזר' שבא לשרוף ממנו י' אפי' לקמתי תחלה והנחתי לך מקום לבכות ממנו י' יש מי שאומר (סור ס'ד כסס הרמב'ן) שומעין לו י' ואינו יכול י' לבכות מספק ויש מי שאומר (סס כסס ר' ו' וכו' כסס רש' ו' וכו' פרק מי מסיס כסוי דף תקכ"ט) שכיון שאינו ניכר מתוך השטר שהרי שלשן קנו ביום אחר י' ואין כותבין שעות קנין שלשן לא חל עד סוף היום (ס' י) ואז חלו כולם כאחד : י

ד מוכן לשלשה זה אחר זה בשלשה ימים או ביום אחד וכתבו השעות כשטר כ' אם אין בהם רין קרימה כגון שזמנס ביום אחר כ' או שלאחר כ' שנתחייב לכולם קנה כ' וכתב להם דאקנה כולם גובין מהאחרון לא הספיק גובין משלפניו לא הספיק גובין משלפניו פניו ואס שטרן של אחד מהם קודם לחבריו ובאים לנבו' כאחר כל' מי ששטרן קודם יגבה מהאחרון תחלה בין אם הוא עירי' או כינוי' או זיבורי' והמאוחר ממנו גובה משלפניו והמאוחר ממנו גובה משלפני פניו ואס הניזקין קורמין ואחריו בעל חוב ואחריו כתוב' אשה כ' הניזקין קורמין לגבות מהאחרון אפילו הוא זיבורית וב' כ' משלפניו אפילו הוא עירי' וכתובת אשה משלפני פניו אפי' הוא עירי' עירי' כ' ואס הניזקין יפייס ללקוחות הראשונים שיניחו לו לגבות מהם כ' אין כ' וכתובת אשה יכולים לערער עליו :

ה (ג' רמב'ס פי'ס ממלוס וכן כתב סת'מ' כסס רס"ב) סכרן לאחד זה אחר זה הרי הלוקח נכנס תחת הבעלים כר' א כו בשלקה עירי' באחרונה (או קנאס כנת אמת (סור ס'ד) כגל סס קנה זיבורית כאחרונה) כולם גובים מהזיבורית ; סגס (הרש"ס והטור ס'ס) וי"א דאפי' אס קנה עירי' באחר' כו כ' (ס' דוקא שמת המוכר אבל אס המוכר עדין קני דיובל לפסור השטר הזיבורית למוכר (י') או לטרכו כולם לגבות מהמוכר כס וס' אס קנה זיבורית באחרונה (סס) אפי' שמת המוכר כולן גובין מן הזיבורית לקס כינוי' באחרונה זוקין וכו' כ' כינוי' וכתובה בזיבורית ; ו מכרן

ה (ג' רמב'ס פי'ס ממלוס וכן כתב סת'מ' כסס רס"ב) סכרן לאחד זה אחר זה הרי הלוקח נכנס תחת הבעלים כר' א כו בשלקה עירי' באחרונה (או קנאס כנת אמת (סור ס'ד) כגל סס קנה זיבורית כאחרונה) כולם גובים מהזיבורית ; סגס (הרש"ס והטור ס'ס) וי"א דאפי' אס קנה עירי' באחר' כו כ' (ס' דוקא שמת המוכר אבל אס המוכר עדין קני דיובל לפסור השטר הזיבורית למוכר (י') או לטרכו כולם לגבות מהמוכר כס וס' אס קנה זיבורית באחרונה (סס) אפי' שמת המוכר כולן גובין מן הזיבורית לקס כינוי' באחרונה זוקין וכו' כ' כינוי' וכתובה בזיבורית ; ו מכרן

אם קנה זיבורית באחרונה) כולם גובים מהזיבורית ; סגס (הרש"ס והטור ס'ס) וי"א דאפי' אס קנה עירי' באחר' כו כ' (ס' דוקא שמת המוכר אבל אס המוכר עדין קני דיובל לפסור השטר הזיבורית למוכר (י') או לטרכו כולם לגבות מהמוכר כס וס' אס קנה זיבורית באחרונה (סס) אפי' שמת המוכר כולן גובין מן הזיבורית לקס כינוי' באחרונה זוקין וכו' כ' כינוי' וכתובה בזיבורית ; ו מכרן

אם קנה זיבורית באחרונה) כולם גובים מהזיבורית ; סגס (הרש"ס והטור ס'ס) וי"א דאפי' אס קנה עירי' באחר' כו כ' (ס' דוקא שמת המוכר אבל אס המוכר עדין קני דיובל לפסור השטר הזיבורית למוכר (י') או לטרכו כולם לגבות מהמוכר כס וס' אס קנה זיבורית באחרונה (סס) אפי' שמת המוכר כולן גובין מן הזיבורית לקס כינוי' באחרונה זוקין וכו' כ' כינוי' וכתובה בזיבורית ; ו מכרן

כא השטר קנין תל' לידו הוא הוו' תמלה . יט ואין כותבין השפו' כטס' פי' דע'י זה היה ניכר מי קנה ראשון או אחרון בשעתו : כ' אס אין כה דין קדתי כו' פי' אלו בס' כבאין לטרומה לקומו' אין להם דין קדמי' סהנו' והמו' והכתוב' כעסי' כיו' א' ונתתי' המוכר בשלשן כיו' א' כ' או שלש' שכתב' לכול' כו' פי' אפי' היה זה שנתתי' לכן וז' אכל לא היו לו אז שוס כסס' עד אס' שנתתי' לשלשן : ככ שכתתי' לכול' קנה פי' והרי פתח מוז ומכרן מ' ה' זריך לכתו' לכן דאקני וכדמסי' : כג וכת' לכן דאקני נתבא' לער' ר' ק' ב' : כד הניזקין כו' אפי' הוא זיבורי' הטומעין וכת' ואין הניזקין יכולין לומר' א' כ' הורע כמינו' . סכך מ' מי שקדס שיעבודו זריך לנבו' תמלו' ואינו יכול לנכות אלא מהאשרון דאס בא לגבות משלפניו ואחר לו הכתי' לך מקום לגבות ממנו עכ'ל' : כה ואס הכ' יוק יפייס ללקומו' . סה סכ' י' יכול לפייס אס קנה זיבורי' באחרונה יכול לפייס לטעול מהכינוי' : כו אין כ' ב' כו' לערע' עליו ז' הטור משו' דאל' זיוק כל ככסוי מסועבדי' דירי כינהו אלא שסכמי' תקנו לטובת הלוקס שאין גובין מהן כל זמן שיש כני שורין . וכיון שהס ממלו על התקנע שכתבו לטובת' אמת מה לכס עמי אפי' אקס מ' ויהי' שאל' עכ'ל' : כז כשלקס עירי' באחרונה ז' הרמ'כס סס כד' כשלקס עירי' באחרונה אכל לקס זיבורית באחרונה כולם גובין מהזיבורית שהרי אומ' לניזקין ולג' הכתי' לך הזיבורי' באחרונה לגבות מהן אכל כשלקס עירי' באחרונ' יאמר ו' שאחרו גובין מהאחרונה תקנע היא ללוקס ואפי' שכתב' ואלא כל אחר מכס יגבה מן הראויו לו עכ'ל' הרמ'כס כ' כנינו' לשון וקנר לתוספות ביאור . וכתב הרמ'מ' שם דלפי דבריו אס קנה כינוי' באחרונ' בוקין וכו' גובין מהכינוי' וכתוב' הזיבורית (והביאו מור'ס כסס) עוד כת' בה'מ' שם דיש אוקמת' כמחרא דזבו דוקא כשמתו בעלי' הראשונים כו' (וכמ' מור'ס ד'א' כן) אבל הרש"ס כת' דלספס הלכה לאחריין או שתקת לגרוע מדי' קחא עכ'ל' עכ'ל' סת' מ' ומ' דכו' פלגי' יה' א' דת' מ' ו'ס (ר' א' ה'רש"ס) וז' ד'למריין אפי' שתקת כו' אפי' לגרוע מדי' קחא . ועפ' מ' י' תבאר לך דמ'ס כסס' או קנאס ככת אמת הוא מתוספות לשון מור'ס . ומ' אס' זה ז' אכל אס קנה זיבורית באחרונה הוא מל' הרמ'כס ויש' לפני' והוא ססר בדברי המתכר : כט דוק' שמת המוכר דכשתמי' יכול הלוקס למ' א' לא תטלו ממנו מהזיבורית אחרו השטר דשדה זיבורית ככתביה ומסירה להיתומ' ותל' זרכו ליקס מידס זיבורית דאך אס יחזיר לכן אין היתומ' תשיבי' לפרוע טוב אכיהן מהכנס' שקנו ממנו (שהרי זס קנין מדס הוא) או ניתן לכן במתנה אחר מית' אכיהן וכיון שא' לפרוע אין הלוקס יכול לסלק טובות המוכר מעליו כיון שכידו שיעבודן . וככס' הדין כמ' המתכר ומור'ס שכולס נוטלן מהלוקס כדינס ומטע' שכתתי' אכל מן הכינוי' גובה ס' אף שקנא' קודס הזיבורי' דכיון דרשס להכ'ס מן העירי' בטענת דלא יתן לי בתקנת סכמי' כו' אלא אמן לך כדוקתו לא מני' למית' ליה כשיבא לנכות דינו מהכינוי' כ' יבא' בתקנת סכמי' ואנכס לך מהזיבורי' שיתס בת מורין כשעת שקמתי כינוי' דלמד נופ' לא דסינן לכאן ולכאן משא'כ' בתרי' נופ' וכמ' אחר זה מיד : כס ומ' מור'ס ז'ה' אס קנה זיבורית כו' עד סוף כפול הוא דנס לדעת הרמ'כס סת' המתכר לפני' זה הדין כן ומטעס שכתתי' ודע שהמתכר קינר ולא כתב כאן מ' סב

שפתי כהן הושן משפט קיש קכ הלכות גביית הוב מארת עינים

שומרו חסד' כהה דיובל לומר אמור וכו' למר' ויהלך לך הרשעון
 זיכורית מהר' חפילו היה כלום ניר הרשעון סי' יובל לחבר עדינות
 וביבנות ולשלם מן היבנות שהיו גוף הקרקע של כ"ח רחוב חמון
 ובענין א"ת ליה עליה ואין לו גנוף הקרקע כלום (הג"ה שוב ראיתי בחו'
 דהמנוח סוף דף ק"ט סתרינו בע"ה ר"ל א"ת חסד וכעבות ע"ה וכן הוא
 בתום פרק החול' סוף דף ל"ג וכן יובח
 לפי' ר"מ' המלחמות ר"ק ד"כ' ()
קך א המעות באחריות כו'
 עיין בחסד' ר"ס כ"ט כ"ט

כשור מילתא בעמ' ודיוני הנמשי' מחמו בקנאס כ"ה או שקנא'
 זיכורית באחרונ' וז' ל' שור' א"ס המוכר עדין סי' כולו רצין ליק'
 מהיכור' שאנו רואין כאלו הסור' למוכר שטר של זיכור' בכתיב'
 ובתורה כו' לאו דוקא סיפור' לו שיה' זו אלא אפי' שיה' אחר
 ואכלו יתבט' לו בחתמה או אפי'
 מטעמ' ר"ק סימנ' לו סוס דבר
 לבנות מחמו אינן יכולין לבנות
 מן הלקוח' ואינן יכולין לומר לבי
 מהדר דכל מה שאל' יכול לפשו'
 רואין אתו כאלו כבר הוא עשו'
 ובת' א"ת הרשע' ז' דאפי' לא
 לא עשו' אפי' עשין ליה עכ"ל
 ועפ"ר מ"ס כתיב' וז' ל'
 כולם גוב' מהעירית הטו' חסד'

קך הזורק הוב סתם או בתורת גישין וזרקו ונאברו בו ה' עינים :

א (6) המעות באחריות הלוה ער שיפרענו ליר המלוה או
 לר' שלוחו ואם זרקו בפניו ונאברו חייב 6 אפילו אמר
 זרוק לי חובי וזרקו ונאברו חייב אבל אמר לו זרוק לי חובי
 והפטר י זרקו אפי' רחוק למלוה (7) ונאברו קודם שיגיע
 לידו פטור שהרי הרשהו בכך (8) ונאברו קודם שיגיע
 אמר לו זרוק לי חובי 9 בתורת גישין היו המעות קרובו ללו'
 עיין הם באחריותו היו קרובות למלוה נפטר הלוה מחצה על
 מחצה אם אברו משם או נגנבו משלם הלוה מחצה :
 כנס (9) סור' ס"ג כיצ' זרקו לו י תוך ד' אמותיו של מלוה
 פטור מן ד' אמותיו 10 אם התלוס יכול לשומרו ולא
 קלוה פטור ואם הלויס יכול לשמרו ולא התלוס הלויס חייב 11 שניס
 יכולים לשומרו היו ליה מחצה על מחצה 12 וסניס מייכוס 13
 אבל שניס אפי' יכולין לשמרו (14) כיה יוסף (15) ה"ל כזרקו למקום
 האבוד ויסי' הלוה :
 ב במה דברים אמורים כסתם שלא גלה המלוה דעתו שאינו
 רוצה לקבלם לפיכך אם זרקו לו ונאבר חייב שאומר לו
 אילו נתת לי הייתי שומרה (16) סור' ס"ד וכ"כ מהר"ם פרק החזקין
 אבל אם אמר לו הלוה הילך מעותיך ולא רצה המלוה לקבלם
 במקום שמלוה משתלמת שם נפטר ואינו צריך להביאם לבית רון
 ופרעון בעל כרחו (הוי) פרעון וכן אם אמר לו (17) הנה מעותיך צרורי' בביתו בא וטול
 מעותיך

כ"ה י"א וק"ט : ז נאברו קודם
 שיגיע לידו וכן כתב הרמב"ם והספס
 דל' כ"ה ה' ה' כ"ה י"א א"ס ח"א
 לחימה כו' ע"ה ולא כתב הרמב"ם
 וס' הח' ולא כיון כה"ע ע"ה וכן
 ס"ג ע"ה וסוף כיון ור"ק : ז
 כה מעותיך צרורים - עיין בסת"ע
 ס"ק י"ד נס לעיל סימן ע"ד ס"ג
 כתמור'ס כהנה ליה אינו נפטר
 ב"ל נס וטול זון ולעפ"ר דאמרי
 הנה דל' א"ל הלוה שם צרורים לכן חייב
 שומר'ס כהנה צרורים לכן חייב
 טעם החקירה בהלכותי כתוב ס"ל
 שומרו ליה טעמו לא מוזין בהל' א"ל
 כהנה ס"ל שם צרורים חיר' שמהר
 ליה כן הרי הם צרופות מלוה וטוב לא
 יובל להסתמך כן לכן פטור וזהו
 חומר'מיה' מה טעמם עלקמן סי' ק"ח
 סי' וכן הוא ברב' רחבי'ס בתרבי
 ע"ה שטמו' וס' דפסור היינו הוכח
 דביו חזונוס' לקחיר' לו וזה שניס
 לפניו לו ביותו ומלוה או המקדי
 הלכו להם אבל אם אינו חופ' חזונוס'
 ואמר לבי אביא לך פקודו כו' אפי'
 דר' א"ת אפילו כפקודו חייב כהנה
 מופס חזונוס' י"ל ריכ"ה שאומר טול
 את פלך מזה רבני' דפטור כפקודו
 כמ"ס חור'ס כתיב' ע"ה ע"ה - עיין
 בחסד' ר"ס כ"ט ס"ב ס"ג :
 ד וט

למוכר ראשון ולכר' א' והטור כל' ל' ק"מ דלדידכו אחר' נבי הכי די' כמת המוכ' דא"ל להדר למוכר וכמ"ס בפרי' ע"ה : לב
 גובה כ"ס מכיכונת וואף א"ס קנה הכיכונת קודם מוכרית מ"מ א"ס כיו' שלשתן כידו לא הוי יכול לדמותו מכיכונת כיון שקנה בעדיית
 באחרונה דכדת גופא לא דסיכן לכאן ולכאן ככ' ולא הורע כוסו דכ"ס כשכיל שמכר בעדיית ודו' ק :

קכ

א אפילו אם אמר זרוק לי חובי כו' דמפתח זרוק ושומר קאמר ליה ועיין בס' ימין שאתר וס' ס' שכתב דאפי' אמר
 שלם לי ע"י כותי או חרש שוטט וקטן ושלם על ידו ונאברו המעו' דפטו' הלוה דשאני' הס' דלא מחסבר לומר
 דכוונתו הוי שילם וילך ג"כ עמיהו דדרך לשמרו וע"ה בפרי' : ב זורקו אפי' דרוק למלוה כו' וי"נו דוקא לפיכך
 דין מחמו א"כ לקדושין ולסומרה אבל לענין גישין ולקולא קרוב לם דוקא בעינן וכמ"ס הטור והמכר כ"ה ע"ה ס' ק"ל ע"ה : ג
 בתורת גישין הוי המעות כו' כיצ' כו' כל הני פרטי' הן מדברי הרמב"ם והטור וסן פ' משנה ונמר' ר"פ סוור' דף ע"ה שס"ה יס
 אוקומות בהמרה כן לענין גישין ולענין מחובה ע"ה ובדרי' וס' כתבתי דאף דלא א"ל והפטר אלא זורק לי בתורת גישין לומר נמי
 הוי די' הכי לכ"ע ולא ככ"י וד' ע"ה ובדרי' וס' א"ל זרוק בתורת גישין והפטר אפי' אינו יכול לשומרו פטור ועפ"ר : ד
 לתוך ד' אמותיו של מלוה דתקנו לבל אדם שיקנו לו ד' אמות כמימח' או כלידי ר' כמו חזירו וידו כמ"ס הטור והמכר לקמן בס' ימין
 רס"ט : ה אם המלוה יכול לשומרו ולענין גישין בת' הטור והמכר כ"ה ע"ה ס' ק"ל ע"ה דאין שומכין על מה שהיה יכול
 לשומרו כשהוא סוף ד' אמותיו' אבל לענין מחובה כה"ה די' ואפי' לענין קדושין שומכין ע"ה ומקודם וכמ"ס הטור והמכר כ"ה ע"ה ס'
 ל' ע"ה ואפי' דגם קדושין עינן אשיות הוא ויש בו כ"מ לקולא אם קדשה אחר מ"מ כיון דכמה דהוי מתקד' עתה הוא סומרה אוקומה
 אדינא דמן הדיון מחסר רשותה כיון דהיא יכולה לשומרה ועד' : ו אכל שניסן אינן יכולין לשומרו פ' אפי' יסד אינן יכולין לשומרו ה"ל כזרקו למקו' האבוד
 או שניסן יסד דוק' ואין סוס א' יכול לשומרו לכוון כ"ל מוכס מפי' הת' ועד' : ז וסניסן מייכין פי' יש סיוב
 לשניסן לכל א' המס' : ח אבל שניסן אינן יכולין לשומרו פ' אפי' יסד אינן יכולין לשומרו ה"ל כזרקו למקו' האבוד
 עו' ע"ה שם כתבתי דכ"ל מוכס דהטור לא ס' הכי : ט במקו' שהתלו' משתלמת שם כריס ס' ע"ה כתבאר ע"ה
 בדברי הטו' והמכר : יוד כהנה מעותך צרורים כתיב' כו' עפ"ר ודרי' ס' כתבתי שכדי ש"ל מ"מ הטור
 והמכר כהן ל"מ' הטור (וגם המכר רחמו) לקמן בס' ימין קכ"ס י"ו דהמוכר שחור כמקמו המעות שקיבל כן כידו כדיון הלוה
 ואפילו אי אמר למרי זוני' תה וסקול וזון אתנסו מייב כהן ע"ה וכן סור' וכתב ס' בסוף הסיון כשם הרמ"ה שצריך לעשות כהן הסנה
 גמורה כדיון מלוה כו' ש"מ דמלוה לא סני' כ"ל תה שקול וזון - נס לעיל סימן ע"ה ס"ג כתב מור"ס כהנה ליה אינו נפטר כ"ל בא
 וטול וזון - וי"מ דס' כהנה מיידי' כ"ל כן בתוך סומן וכמ"ס ס' ז' ל' הוי סומן וז' דא"כ כפקודו כיה הוי ס' וס' כתב
 דכפקודו פטור וע"ה ז' ל' ד"מ' והוא כומן ר"ל שכלה סומן והגיש וזן הפרעון ואפי' ס' כ"כ כהנה לכן ז' ל' ד"מ' כהן דפטור דהוי
 כפטור כהן כ"ה כהנה ל' תהלה הא לך מעותך וכשלא רצה המלוה לקבלם א"ל מאחר שאיך רוצה לקבלם כהנה ל' דלעיל וי"מ ס'
 מוכסין צרורי' ואתה תכא אחרי' לכשתרצה ותשלם מס' ומ"ס הטור והמכר' ס' תס' וכן א"ל הנה מעותך צרורים כו' אדלעיל מיניה
 קאי דא"ל הילך מעותך ולא רצה לקבלם והפלי' לפניו דפטור ע"ה כתב וכן א"ל הנה מעותך צרורי' וז' ל' הנה מעותך
 כו' וע"ה ד"מ' הטור והמכר כהן הנה מעותך

